

ת"פ (ירושלים) 28621-07-22 - מדינת ישראל נ' ניהל אבו הייכל

ת"פ (ירושלים) 28621-07-22 - מדינת ישראל נ' ניהל אבו הייכל מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 28621-07-22

מדינת ישראל

פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

ניהל אבו הייכל

ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

יסמין אבו חלף, (ההליך הופסק)

בית המשפט המחוזי בירושלים

[25.06.2024]

כבוד השופטת חנה מרים לומפ

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד נאשמת 1 ניהל אבו הייכל (להלן: "הנאשמת") הוגש כתב אישום, המייחס לה ריבוי עבירות של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ריבוי עבירות של תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק, וריבוי עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע על ידי אחראי, לפי סעיף 382(ד) לחוק בנסיבות סעיף 379 לחוק.
2. כתב האישום ייחס עבירות דומות גם לנאשמת 2, אולם בעקבות חוות דעת פסיכיאטרית בה נמצא שהיא אינה כשירה לעמוד לדין, הופסקו ההליכים בעניינה ביום 30.4.2023.
3. על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום, בין התאריכים 1.2.2022 ל-14.2.2022 (להלן: "התקופה הרלוונטית לכתב האישום"), עבדה הנאשמת כמטפלת במעון הילדים "ויצו" הנמצא ברחוב השקד במבשרת ציון. במסגרת עבודתה טיפלה הנאשמת בפעוטות במעון בגילאים שבין שנתיים לשלוש שנים. מתוקף תפקידה ומפאת גיל הקטנים במעון, הייתה הנאשמת אחראית על הקטנים כהגדרת סעיף 368א(1) לחוק.

4. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, בהזדמנויות שונות, ביצעה הנאשמת בפעוטות, כדלקמן, מעשי התעללות ותקיפה שגרמו לפעוטות, בין היתר, למכאוב, כשהיא אחראית עליהם: ש.א (יליד 26.5.2019), ר.י (ילידת 26.5.2019), ר.א (יליד 28.10.2019), ר.א (ילידת 27.10.2019), נ.ל (יליד 14.4.2019), ת.א (ילידת 18.5.2019), ע.י (יליד 3.5.2019), א.ז (ילידת 19.12.2019) ו-ר.מ (יליד 26.2.2020). הנאשמת התעללה ותקפה את הפעוטות, בין היתר, בכך שדחפה אותם, הכתה אותם, הניפה אותם באוויר כשהיא אוחזת אותם בידיהם בלבד, והטיחה אותם במזרנים או ברצפה, תוך שהיא גורמת להם לבכי ומכאוב. בתוך כך נהגה הנאשמת באגרסיביות בעת שנת הצהריים של הפעוטות (להלן: "שנת הצהריים"), בכך שמשכה את הפעוטות בחוזקה, ניערה את גופם והטיחה אותם במזרונים תוך דחיפת ראשיהם, וכן כיסתה את גופם וראשיהם בשמיכה.
5. ההתעללות באה לידי ביטוי, בין היתר, בטיב האירועים, ריבוי המעשים ותדירותם, גילם הרך של הפעוטות והיותה של הנאשמת האחראית הבלעדית על צרכיהם, בריאותם ושלמותם של הפעוטות במהלך האירועים המפורטים בכתב האישום.
6. פרק העובדות בכתב האישום מתאר כ-30 מקרים בהם עשתה הנאשמת מעשה התעללות גופנית או נפשית ב-9 פעוטות המעון שהם חסרי ישע, בהיותה אחראית עליהם. כמו כן, מתואר כי במספר הזדמנויות תקפה הנאשמת קטינים שעליהם היא אחראית וגרמה להם חבלה של ממש, וכי בנוסף, במספר רב של הזדמנויות, תקפה הנאשמת שלא כדין את הפעוטות במעון שעליהם היא אחראית.
7. פירוט המקרים לעיל יובא בהמשך, במסגרת הדיון וההכרעה בכל אחד מהאישומים בנפרד. תשובת הנאשמת לכתב האישום
8. הנאשמת בתשובתה לאישום טענה, כי לא עבדה במעון כמטפלת אלא כחלק מהתמחותה בלימודי גננות, ועל כן לא הייתה אחראית על הקטינים, אלא מילאה אחר הוראות הצוות בלבד. כמו כן, טענה הנאשמת, כי מעולם לא עשתה מעשי התעללות בילדים, לא תקפה אותם ולא גרמה להם למכאוב, לא דחפה ילדים, לא הכתה אותם, לא הניפה אותם באוויר ולבטח שלא הטיחה אותם במזרנים או ברצפה. עם זאת, הנאשמת הודתה שכיסתה את הילדים, לדבריה, כדי להרדיםם כפי שנתבקשה על ידי צוות הגן ועל ידי הורים.
- הראיות במבט על
9. מטעם התביעה העידו הוריהם של חלק מהפעוטות שמצוינים בכתב האישום: גב' י.א, אמו של הפעוט ש.א; מר י.י, אביה של הפעוטה ר.י; גב' ש.א, אמו של הפעוט ר.א; מר ש.ל, אביו של הפעוט נ.ל; גב' מ.א, אמה של הפעוטה ת.א; גב' נ.י, אמו של הפעוט ע.י; גב' ל.ז, אמה של הפעוטה א.ז. כמו כן העידו גם הוריהם של שני פעוטות במעון שאינם מצוינים בכתב האישום: גב' ש.כ.א, אמה של הפעוטה א'; מר ע.ג, אביה של הפעוטה ע'. עוד העידו כעדי תביעה גב' נטע בן סעדון, מפקחת מעונות בירושלים והסביבה (להלן: "גב' בן סעדון"); ומירב חדד, מנהלת המעון בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (להלן: "גב' חדד"). לבסוף העידו גם גורמים מטעם משטרת ישראל שהיו מעורבים בחקירת הפרשה: רס"ב מיכאל תורג'מן, חוקר; רס"ר שרון יפה, חוקר; ורס"ר גאיה ברקוביץקי, חוקרת.

10. עוד הוגשו המסמכים כדלהלן: דו"ח ביקור בזירה לחוקר מיום 2.3.2022 (ת/1); מזכר מיום 1.3.2022 (ת/2); דו"ח ביקור בזירה לחוקר מיום 1.3.2022 (ת/3); דו"ח פעולה מיום 13.7.2022 (ת/4); דיסק סרטוני מצלמות האבטחה (ת/5); הודעת הנאשמת מיום 7.3.2022 (ת/6); הודעת הנאשמת מיום 12.3.2022 (ת/7); הודעת הנאשמת מיום 8.5.2022 (ת/8).

11. מטעם ההגנה העידה הנאשמת בלבד, וכן הוגשו המסמכים כדלהלן: דיווח חודשי אודות הדרכה חינוכית במעון לחודשים ספטמבר 2021 עד פברואר 2022 (נ/1); מכתב פנייה לפרקליטות בדבר אי הגשת כתב אישום כנגד מעורבות נוספות ותשובת המאשימה (נ/2).

עיקרי טענות הצדדים

טענות המאשימה

12. בתמצית, ב"כ המאשימה טען כי מעשי הנאשמת עולים כדי התעללות כפי שמונח זה פורש והוגדר בפסיקת בית המשפט העליון לאורך השנים. לדבריו, מדובר בכשלושים אירועים שבהם הנאשמת פעלה כלפי הפעוטות, כאשר היו פעוטות שהנאשמת נהגה כלפיהם באלימות במספר רב של פעמים. נטען, כי העובדה שהאירועים מתפרשים על משך תקופה של שבועיים מלמדת כי זו הייתה שיטת הטיפול הקבועה בה נהגה הנאשמת בפעוטות. ב"כ המאשימה סבר, כי עבירת ההתעללות התגבשה ביחס לכל הפעוטות שהנאשמת הייתה אחראית עליהם, מפני שגם הפעוטות שהנאשמת תקפה פעם אחת בלבד נכחו במקום בעת שהיא תקפה פעוטות אחרים, והם חוו התעללות מהצפייה במעשים. עוד טען ב"כ המאשימה, שעדויות הורי הילדים שהנאשמת פגעה בהם מלמדות על שוני בהתנהגותם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, כשחלקם אף תיארו שוני בהתנהגות סביב ההשכבה לישון בבית. לדבריו, ניתן ללמוד מכך על השפעת ההתעללות על הילדים גם לאחר שהותם במעון, אך הוא גם ציין, כי לא הובאו חוות דעת מקצועיות לעניין זה, וקשה לקבוע קיומו של קשר סיבתי בין התנהגות הילדים בבית לבין מה שחוו במעון.

13. אשר לעבירת התקיפה הגורמת חבלה- טען ב"כ המאשימה, כי אמנם אין מחלוקת על כך שלא נצפו אצל מי מהפעוטות חבלות נראות לעין, אך ציין כי חבלה מוגדרת בחוק גם כ"מכאוב". על כן, יש לבדוק בכל אחד מהאישומים האם נגרם לפעוט מכאוב של ממש. עוד טען, כי מאחר שהפעוטות אינם יכולים להעיד לעניין זה, יש להסיק האם נגרם מכאוב על פי הנסיבות. דרך אחת לבחון זאת, היא דרך של "סיבה ותוצאה", כלומר בחינת תגובת הפעוט לאלימות שהופעלה כלפיו, כמו למשל אם הוא בכה, רעד או נגרם סימן על גופו. דרך שנייה היא באמצעות בחינת עוצמת המכה וקביעה האם ניתן להסיק מרף האלימות שננקט, מעבר לכל ספק סביר, שנגרם מכאוב של ממש. בהקשר זה ציין ב"כ המאשימה, שכתב האישום מחולק לשלושה סוגי אירועים: אירועים שבהם ניתן לראות בסרטוני מצלמות האבטחה שהילדים בוכים (הדרך ההסקה של "סיבה ותוצאה"); אירועים שבהם ניתן לראות עוצמת אלימות חזקה, אף אם אין בכי; ואירועים מעטים בהם צוין שלא ניתן לראות בכי ולא ניתן להסיק מהמכה שהיא בעוצמה כה גדולה שנגרם מכאוב, ולכן לא יוחס כזה.

14. עוד טען ב"כ המאשימה, לעניין גרסת הנאשמת, כי לא ניתן לקבל את טענתה שהייתה מתמחה בלבד. לדבריו, לא נדרשים כל קורס או הדרכה כדי לדעת שלא מטלטלים ילד מהראש, מרימים ומניפים ילד ביד אחת או נותנים לו לבכות על הרצפה מבלי להרימו. כמו כן, ציין כי מעדות המפקחת גב' בן סעדון, עלה שגברת בשם חנה קיימה הדרכות. ב"כ המאשימה הוסיף, כי בהודעתה הראשונה הודתה הנאשמת כי נהגה לא בסדר, ואף בכתה ושתקה, ולעומת זאת בעדותה בית המשפט טענה כי נהגה בסדר ולא עשתה דבר חריג. לבסוף, אשר לטענת הנאשמת בדבר אי העמדתן לדין של מטפלות אחרות במעון, ב"כ המאשימה טען כי מעשיו אינם דומים לאלה של הנאשמת מבחינת ריבוי ואופי המעשים, ולכן לא ניתן לגזור גזירה שווה בינה לבין חשודות אחרות.
15. לאור כל האמור לעיל, ביקש ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשמת בכל המיוחס לה בכתב האישום. טענות ההגנה
16. מנגד, טען ב"כ הנאשמת כי המעשים המתוארים בכתב האישום אינם מתארים מעשה תקיפה כשלעצמם. לדבריו, אין לפנינו אינדיקציה להתנהגויות אלימות כמו קללות, איומים, או צעקות, לא לתנועה אלימה כמו אגרוף, בעיטה או סטירה, ולא לחבלות, לכאבים או להשפעות מרחיקות לכת לאחר השהייה בגן. לדבריו, חלק מהתיאורים בכתב האישום אודות מעשי הנאשמת הם קיצוניים ואינם עולים בקנה אחד עם הנראה בסרטונים, וכן הם אינם בעלי אופי אלים מובהק אף אם חלקם מעט אגרסיביים. לכן, לטענת ב"כ הנאשמת ניתן לכל היותר להרשיע בעבירה של תקיפה, אך לא בעבירה של גרימת חבלה או התעללות. לדבריו, הנאשמת לא הכחישה את המעשים שנצפים בסרטונים, אך ציינה שלא עשתה בשום מקרה שימוש פסול בכוח. בהתייחס לעבירת התקיפה טען, כי יש לבחון האם כל המעשים גרמו נזק או אי נוחות. בעניינינו טען, כי המאשימה לא הביאה חוות דעת והסתמכה באופן מלא על דברי ההורים והמפקחות, שאינם מומחים, וזאת כאשר אין פגיעה פיזית נראית לעין כמו חבלה או שטף דם העשויים ללמד שמדובר בתקיפה, כאמור בחוק.
17. עוד טען ב"כ הנאשמת, כי לא ניתן לקבוע על סמך בכי בלבד שהפעוט סובל מאי נוחות הנגרמת כתוצאה מתקיפה. והוסיף, כי חלק מהמעשים אינם בגדר עבירה, כגון משיכה של מוצץ מפיו של אחד הפעוטות שהנאשמת הסבירה, כי תכליתו חיובית והיא להבטיח שלא יבלע חתיכות גומי של המוצץ, וכך גם ביחס להשכבה של הפעוטות שכללה אמנם דחיפה קלה אבל במטרה לגרום להם לשכב לישון, ואלה אינן התנהגויות פסולות. עם זאת, הסכים ב"כ הנאשמת, כי המעשים עשויים לעלות לכדי תקיפה. נוסף על כך נטען, כי לא הוכחה חבלה במובן של "מכאוב". ראשית, טען כי אין כל ראיה קבילה לפגיעה פיזית, ושנית, טען כי לא הוכח מכאוב אצל מי מהפעוטות: אין אינדיקציה מפיהם שכן אינם יכולים להתבטא בעצמם; אף הורה לא העיד שבנו או בתו אמרו לו שהכאיבו לו בגן; דברי ההורים על ההשלכות של המעשים הם בגדר סברות בלבד; אף גורם מקצועי או רפואי לא תמך במסקנה לפיה תנועה מסוימת של המטפלת כלפי מי מהפעוטות גרמה למכאוב; והבכי אינו אינדיקציה הכרחית למכאוב. לדבריו, גם אם סביר שתנועה מסוימת גרמה למכאוב לא די בכך כדי לעמוד ברף ההוכחה המתבקש שעה שמדובר בפעולות פיזיות שאינן אלימות כשלעצמן. כמו כן, אף אם מגיעים למסקנה שנגרם מכאוב, שהוא פועל יוצא של הפעלת כוח, יש להוכיח שהחבלה הייתה ממשית, ואין לכך בסיס בעניינינו.

18. אשר לטענה כי הנאשמת כיסתה את ראשם של פעוטות- טען ב"כ הנאשמת, הן כי ראשם לא כוסה באופן הרמטי והן, כי לא הובאה ראיה לכך שהדבר לא היה על דעת גורמי הניהול והפיקוח. לטענתו, אין לאמץ את דברי גב' בן סעדון בעדותה על כך שהתקיימה הדרכה בנושא ההשכבה לישון, שכן היא נעשתה מפקחת רק בחודש נובמבר אותה שנה. בנוסף טען, שגב' חדד שהייתה מנהלת בזמן הרלוונטי העידה, כי מי שהעביר לצוות הדרכות בנוגע לאופן ההשכבה לישון הייתה אשת מקצוע בשם חנה, אשר לא נחקרה ולא הובאה לעדות. לטענת ב"כ הנאשמת, יש רגליים לטענה שהנאשמת פעלה על דעת המנהלת והמפקחת, כי בדו"ח תצפית מיום 9.2.2022 לא צוינה סטייה מהנחיה או פעולה לא כשרה מצד המטפלות ובמועד זה אף הנאשמת מואשמת בזריקת פעוט על המזון. חיזוק נוסף לכך שהנאשמת פעלה על דעת גורמים שמעליה מצוי בעובדה, כי המעשים לא היו נסתרים מהעין, לא התרחשו רק ביום מסוים אלא על פני שבועיים.

19. לדברי ב"כ הנאשמת, אף שמעשיה נעשו בתנאי מרות ופערי כוחות, לא התקיימו שאר האלמנטים הדרושים לקיומה של התעללות על פי הפסיקה: אכזריות, הטלת אימה או ביזוי והשפלה, במסגרת רצון להעניש או להפחיד. כמו כן, לא רק הנאשמת אלא גם מטפלות אחרות נהגו באופן זה כלפי הילדים, דבר המלמד על כך שאין מדובר במעשים שנועדו לפגוע ולהשפיל, אלא בנורמה שהייתה קיימת בגן בידיעת הגורמים המנהלים והמפקחים. כמו כן, נטען שהנאשמת התקבלה לעבודה במעון ללא כל הדרכה, והאווירה בגן מבחינה מקצועית התירה את ההתנהגויות הנצפות בסרטונים, כך שהנאשמת יכלה היתה להבין שמעשיה אינם מהווים עבירה פלילית. יתר על כן, ב"כ הנאשמת טען כי שתי מטפלות נוספות שנחקרו בחשד לביצוע אותן עבירות לא הועמדו לדין, ועד עתה התיק בעניין לא נסגר. עוד טען, כי אסור שפערים בין עדות הנאשמת בבית המשפט להודעותיה במשטרה יקבלו משקל, מפני שהודעות כתובות בעברית, לא מצולמות והנאשמת אינה שולטת בשפה העברית. לדבריו, מדובר באישה פשוטה, חסרה ניסיון של ממש בטיפול בקבוצה של ילדים קטנים, אשר פעלה בתמימות ולא מתוך מניע זר. עם זאת, הבהיר ב"כ הנאשמת שאין חולק על כך שהנאשמת נחשבת אחראית לפי ההגדרה בחוק.

20. לאור כל האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשמת לזכות את הנאשמת מהמיוחס לה, ולכל היותר להרשיעה בעבירת תקיפה.

יריעת המחלוקת

21. לב המחלוקת בענייננו הוא משפטי. הצדדים אינם חלוקים על כך שהנאשמת היא זו שנראית בסרטוני מצלמות האבטחה מבצעת את המעשים שיוחסו לה בכתב האישום. עם זאת, לטענת הנאשמת אף לא אחד מהמעשים שביצעה מגבש את עבירת ההתעללות או את עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, וגורסת כי מעשיה מגבשים, לכל היותר, עבירה של תקיפה. כמו כן, ישנה מחלוקת אשר למודעותה של הנאשמת לטיב ואופי מעשיה, נוכח טענותיה כי נעדרה הכשרה מתאימה, וכי צוות המעון לא הורה לה להפסיק את התנהגותה. דיון והכרעה

22. עמוד התווך של הראיות בהליך דין הוא סרטוני מצלמות האבטחה במעון שתיעדו את המתרחש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, ושאינן מחלוקת בין הצדדים ביחס לאמיתות תוכנם ולקבילותם. כמו כן, העידו הוריהם של הפעוטות אשר מצוינים בכתב האישום לעניין זהות הפעוטות הנראים בסרטונים, ולעניין התנהגותם של הפעוטות בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. בנוסף, העידו גם גב' חדד, מנהלת המעון, וגב' בן סעדון, מפקחת מעונות בירושלים והסביבה, בדבר התנהגותה של הנאשמת כלפי הפעוטות, דרך הטיפול הראוי בפעוטות וסוג ההכשרה שעוברות המטפלות במעון.

המסגרת הנורמטיבית

התעללות בקטין או בחסר ישע

23. לנאשמת יוחסו, כאמור, ריבוי עבירות של התעללות בקטין או בחסר ישע, לפי סעיף 368 לחוק, אשר קובע כך: העושה בקטין או בחסר ישע מעשה התעללות גופנית, נפשית או מינית, דינו - מאסר שבע שנים; היה העושה אחראי על קטין או חסר ישע, דינו - מאסר תשע שנים.

24. יצוין כי קטין מוגדר בסעיף 34כד לחוק כאדם שטרם מלאו לו 18 שנים; חסר ישע מוגדר בסעיף 368א לחוק כ"מי שמחמת גילו, מחלתו או מוגבלותו הגופנית או הנפשית, ליקויו השכלי או מכל סיבה אחרת, אינו יכול לדאוג לצרכי מחייתו, לבריאותו או לשלומו"; ואחראי על קטין או חסר ישע, בהגדרה הרלוונטית לענייננו בסעיף 368א(1) לחוק, הוא "הורה או מי שעליו האחריות לצרכי מחייתו, לבריאותו, לחינוכו או לשלומו של קטין או של חסר ישע - מכוח דין, החלטה שיפוטית, חוזה מפורש או מכללא, או מי שעליו האחריות כאמור לקטין או לחסר ישע מחמת מעשה כשר או אסור שלו".

25. עם זאת, המונח התעללות לא הוגדר עד היום בחקיקה. על כן, לאורך השנים בית המשפט העליון יצק תוכן למונח זה, אשר בעזרתו קובע בית המשפט בהתאם לנסיבות הקונקרטיות בכל מקרה ומקרה, האם מעשה מסוים עולה כדי התעללות כמשמעותה בחוק אם לאו.

26. בע"פ 4596/98 פלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 145 (25.1.00) (להלן: "עניין פלונית") עמד בית המשפט העליון על כך שעבירת ההתעללות היא עבירה התנהגותית ולא עבירה תוצאתית, כך שהתביעה אינה נדרשת להוכיח גרימת נזק בפועל לקורבן כדי להוכיח את ביצוע העבירה. כמו כן, נקבע בעניין פלונית, כי התנהגות המהווה התעללות "תכלול הפעלת כוח או אמצעי פיזי כלפי גופו של הקורבן במישרין או בעקיפין, ותיעשה באופן ובמידה שעלולים לגרום נזק או סבל פיזי-גופני או נפשי-רגשי, או שניהם". על כך שלהתנהגות מסוימת ישנו פוטנציאל לגרום נזק או סבל, ניתן ללמוד למשל "מסוגו של המגע ומטיבו או מהאמצעי שננקט; ממידת הכוח שהופעל כלפי הקורבן ומעוצמתו; מההקשר ומהנסיבות שבהם הופעלו הכוח או האמצעי הפיזי; מתדירות הפעלתו וממשך הזמן שבהם הוא הופעל; משיטתיות השימוש בכוח או באמצעי הפיזי; מחריגותה של ההתנהגות ומסטייתה מן המקובל בחברה וכיוצא באלה שיקולים". עוד צוין, כי אף שאין מדובר בעבירה תוצאתית, הוכחת נזק פיזי או נפשי לקורבן עשויה לשמש ראיה להוכחת התקיימותו של הפוטנציאל לנזק ולסבל (שם, פסקה 14).
27. בע"פ 7704/13 יעקב מרגולין נ' מדינת ישראל (8.12.15) (להלן: "עניין מרגולין"), עמד בית המשפט העליון על הסימנים השונים שתוארו בפסיקה לאורך השנים אשר קיומם יכול ללמד על התעללות, בצינו כי היעדר אחד או יותר מהם אינו שולל אותה בהכרח:
- "ראשון, התעללות מאופיינת בפוטנציאל לגרימת סבל או נזק לקורבן. סבל זה נבחן מנקודת מבטו של המתבונן מן הצד, ולא דווקא מנקודת מבטו של הקורבן - אשר פעמים רבות תלוי בנאשם ומאמץ את נקודת מבטו הפסולה. שני, התנהגות המאופיינת באכזריות, בהטלת אימה משמעותית על הקורבן, בביזוי, השפלה או דיכוי. שלישי, לעיתים קרובות תאופיין התעללות בסדרת מעשים מתמשכת. במקרה כזה, יתכן שכל מעשה כשלעצמו אינו עולה לכדי התעללות, אולם הצטרפותם יכולה להפכם לכזו. רביעי, מידת פער הכוחות, יחסי התלות וטיב הקשר בין הקורבן לנאשם, מהווה שיקול רלוונטי. חמישי, פעמים רבות מטרת ההתעללות היא להטיל את מרות המתעלל על קורבנו, להענישו או להפחידו. שישי, עוצמת חוסר הישע של הקורבן יכולה להוות אינדיקציה נוספת לקיומה של התעללות. כך, לדוגמא, צוין כי "אינה דומה הכאת ילד בן שנים-עשרה להכאת ילד בן שנתיים" (ההפניות הוסרו לשם הקלת הקריאה - ח' מ' ל').
- תקיפת קטין או חסר ישע הגורמת חבלה של ממש
28. כאמור, יוחסו לנאשמת גם ריבוי עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיף 368ב(א) לחוק: התוקף קטין או חסר ישע וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים; היה התוקף אחראי על הקטין או על חסר הישע, דינו - מאסר שבע שנים.
29. סעיף קטן (ג) מציין, כי "לענין סעיף זה, "חבלה" - בין גופנית בין נפשית", כאשר בסעיף 34כד לחוק "חבלה" מוגדרת בתור "מכאוב, מחלה או ליקוי גופניים, בין קבועים ובין עוברים". כלומר אף אם מדובר במכאוב עובר, שהוא בגדר מכאוב של ממש, יתקיים יסוד התוצאה של העבירה. מאחר שהפעוטות בענייננו אינם יכולים להעיד, יש להסיק אם נגרמה בכל אחד מהמקרים חבלה של ממש בהתאם לנסיבות, כמו תגובה של בכי, רעד או סימן גוף. כמו כן, במקרים שבהם אין אינדיקציה נראית לעין לכך שנגרם לפעוט מכאוב, יבחן האם רף האלימות שננקט מאפשר להסיק שנגרם לפעוט מכאוב של ממש (ת"פ (מחוזי מרכז) 14327-07-19 מדינת ישראל נ' כרמל מעודה, פסקה 7 (9.12.20)).
- תקיפת קטין או חסר ישע על ידי אחראי
30. עוד יוחסו לנאשמת ריבוי עבירות של תקיפת קטין או חסר ישע על ידי אחראי, לפי סעיף 382(ד) לחוק בנסיבות סעיף 379 לחוק:

379. התוקף שלא כדין את חברו, דינו - מאסר שנתיים, והוא אם לא נקבע בחוק זה עונש אחר לעבירה זו מחמת נסיבותיה.
382. (ד) העובר עבירה לפי סעיף 379 כלפי קטין או חסר ישע, שעליו עובר העבירה אחראי כהגדרת "אחראי על קטין או על חסר ישע" בסעיף 368א, והקטין או חסר הישע אינו בן משפחתו כאמור בפסקה (2) להגדרה "בן משפחתו" שבסעיף קטן (ב), דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה.
31. כמו כן "תקיפה" מוגדרת בסעיף 378 לחוק כך: "המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חום, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות".
- היסוד העובדתי
32. כאמור לעיל, לנאשמת מיוחסים כ-30 מקרים של פגיעה ב-9 פעוטות חסרי ישע במעון. כמו כן, כזכור, אין עוד מחלוקת על כך שהנאשמת הייתה אחראית על הפעוטות כמשמעות המונח בסעיף 368א לחוק. על כן, עתה יש לקבוע אילו עבירות נעברו ביחס לכל אחד מהפעוטות, ובנוגע לכל אחד מהמקרים המתוארים בכתב האישום. הפעוט ש.א.
33. על פי המתואר בפרק העובדות של כתב האישום:
- א. סעיף 2 - ביום 2.2.2022, סמוך לשעה 11:35, נכנסה הנאשמת למעון תוך שהיא גוררת בחוזקה את הפעוט ש.א. בידו השמאלית, ולאחר מספר מטרים הושיבה אותו על הרצפה, ובכך גרמה לו למכאוב.
- בתשובתה לאישום, טענה הנאשמת שאין מדובר בה אלא בנאשמת 2, אך במהלך צפייה בסרטוני המצלמות בעדותה בבית המשפט אישרה שאכן מדובר בה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 101, ש' 27).
- מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 00:05 לסרטון הערוך) נראית נאשמת 2 גוררת בחוזקה את הפעוט ש.א. בידו השמאלית מספר מטרים בתוך חדר המעון, מושיבה אותו בחוזקה על הרצפה סמוך לקיר והולכת ומותירה אותו שם לבדו.

ב. סעיף 6 - ביום 3.2.2022, סמוך לשעה 12:41, בעת שילדי המעון ישבו סביב השולחן ואכלו ארוחת צהריים, הרימה הנאשמת את הפעוט ש.א שישב על כיסא סמוך אליה כשהיא אוחזת בידו הימנית, ומשכה אותו בחוזקה לעבר מזרן השינה. הנאשמת השכיבה את הפעוט על בטנו וכיסתה את גופו בשמיכה, כך שראשו היה מכוסה ברובו. כל זאת עשתה הנאשמת תוך שהיא גורמת לו מכאוב ובזמן שהפעוט ש.א בוכה.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא השכיבה את הילד לשנת צהריים, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות. מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 01:10 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מורידה את הפעוט ש.א מהכיסא שעליו ישב סביב שולחן האוכל לרצפה, מרימה אותו ביד אחת באוויר ומעמידה אותו על רגליו, ולאחר מכן דוחפת אותו במהירות מספר מטרים לעבר מזרנו כשהוא בוכה. עוד נראית הנאשמת מטיחה את ש.א על המיטה על ביטנו וזורקת מעליו את השמיכה, כך שהיא מכסה את כל גופו לרבות ראשו.

ג. סעיף 8 - ביום 3.2.2022, סמוך לשעה 12:57, ניגשה הנאשמת לפעוט ש.א שישב על מזרנו, תפסה את ראשו ודחפה אותו בחוזקה לעבר המזרון, תוך שהיא גורמת לו מכאוב. מיד לאחר מכן, כיסתה הנאשמת את גופו וראשו של הפעוט בשמיכה כך שראשו היה מכוסה כולו.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא השכיבה את הילד לשנת צהריים כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות. מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 01:38 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מורה לפעוט ש.א לשכב במזרנו, ובעודו נכנס אליו על ברכיו, הנאשמת תופסת בידה את ראשו של ש.א ומטיחה אותו כשפניו מטה בעוצמה רבה על המזרן, ומיד לאחר מכן זורקת מעליו את השמיכה, כשהוא עוד נועל את נעליו, ומכסה את כל גופו לרבות ראשו.

ד. סעיף 11 - ביום 3.2.2022, סמוך לשעה 15:49, בעת שהפעוטות ישבו מסביב לשולחנות המעון, התקרבה הנאשמת לאחד השולחנות, משכה מתחתיו את ידו הימנית של הפעוט ש.א, הרימה אותו באוויר כשהיא אוחזת בידו בלבד, העמידה אותו על הרצפה, משכה אותו לעבר פינת החדר והושיבה אותו בחוזקה על הרצפה. בכך גרמה לו מכאוב.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא העבירה את הילד מקום על מנת שלא יפריע לחבריו, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 09:33 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מושכת את הפעוט ש.א מתחת לשולחן האוכל, מניפה אותו באוויר ביד אחת, מעמידה אותו על הרצפה, מושכת אותו לעבר פינת החדר ומושיבה אותו בחוזקה על הרצפה.

ה. סעיף 14 - ביום 8.2.2022, בשעה 12:13, שכב הפעוט ש.א על המגלשה בחצר המעון ובכה. הנאשמת ניגשה אליו, משכה אותו במורד המגלשה, הניפה אותו באוויר כשהיא אוחזת בידו השמאלית וזרקה אותו על רצפת החצר, סמוך לשפת האבן של גדר החצר. הפעוט ש.א נשכב על הרצפה והמשיך לבכות. בכך גרמה לו למכאוב. בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, והגם שהזיזה את הילד ממקומו, הרי שהדבר לא נעשה בכוח, והיא פעלה כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 13:53 לסרטון גולמי מס' 1) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוט ש.א אשר שכב על המגלשה בחצר המעון ובכה, היא הרימה אותו באוויר בעודה אוחזת בידו השמאלית, וזרקה אותו בתנוחת ישיבה על הישבן על רצפת החצר, סמוך לשפת האבן של הגדר. הפעוט ש.א נשכב על הרצפה ובכה.

ו. סעיף 15 - ביום 9.2.2022, סמוך לשעה 13:24, בעת שנת הצהריים, ניגשה הנאשמת למזרנו של הפעוט ש.א, הרימה אותו כשהיא אוחזת בידו השמאלית, זרקה אותו על המזרן כשהיא גורמת לו למכאוב, וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה כך שראשו היה מכוסה ברובו.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא כי גם אם העבירה אותו למזרנו וכיסתה אותו לשנת צהריים, זה נעשה לא בכוח ובוצע באופן שנתבקשה והונחתה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 03:07 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוט ש.א, אשר שכב לתומו במזרנו, מסירה ממנו בחוזקה את השמיכה, תופסת בידו השמאלית וזורקת אותו פנימה על מנת שישכב במרכז המזרן. הפעוט ש.א הוטח על המזרן כשפניו מטה, והנאשמת זורקת מעליו את השמיכה, כשהיא מכסה את כל גופו לרבות את ראשו.

ז. סעיף 18 - ביום 10.2.2022, סמוך לשעה 12:57, בזמן שנת הצהריים, ניגשה הנאשמת לפעוטה א.ז, כיסתה אותה, ומיד לאחר מכן הרימה את השמיכה מעליה, זרקה אותה כשהיא אוחזת בידה הימנית, בכוח לעבר המזרן, וכיסתה אותה כך שראשה היה מכוסה ברובו. בכך גרמה לה למכאוב. זמן קצר לאחר מכן, ניגשה הנאשמת לעבר הפעוט ש.א בזמן שישב על המזרן, הרימה את השמיכה שהייתה עליו, דחפה את ראשו בחוזקה לעבר המזרן תוך שהיא גורמת לו למכאוב, וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה כך שראשו היה מכוסה ברובו. בעקבות זאת, החל הפעוט ש.א לבכות ובעט את השמיכה מעליו.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילדים למכאוב, אלא השכיבה אותם לישון, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 03:49 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת לפעוט ש.א אשר ישב על המזרון על ברכיו, דוחפת את ראשו מטה באמצעות ידה, כך שישכב וזורקת מעליו את השמיכה, באופן המכסה את כל גופו לרבות ראשו. הפעוט ש.א נראה מסיר את השמיכה מעליו ובוכה. המיוחס לנאשמת בסעיף זה ביחס לפעוטה א.ז יידון בהמשך.

ח. סעיף 19 - ביום 10.2.2022, סמוך לשעה 13:03, בזמן שהפעוט ש.א שכב על מזרנו בצורה אלכסונית ובעט בפעוט אחר שישן סמוך אליו, התקרבה הנאשמת לפעוט ש.א, הרימה אותו בכוח מידיו תוך שהיא גורמת לו למכאוב, הפכה אותו והשכיבה אותו על בטנו, ולאחר מכן כיסתה את גופו וראשו בשמיכה, כך שראשו היה מכוסה כולו. בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא הזיזה את הילד, על מנת שלא יפריע לחברו לישון כפי שנתבקשה לעשות על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 03:58 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מרימה את הפעוט ש.א בידיו, הופכת אותו כך שישכב על בטנו ומכסה אותו בשמיכה לרבות את ראשו.

ט. סעיף 25 - ביום 14.2.2022, בשעה 13:19, בעת שהפעוטות ש.א ו-ע.י שיחקו בשמיכות, התקרבה הנאשמת לעברם, כיסתה את הפעוט ש.א בשמיכה כך שראשו היה מכוסה ברובו, הכתה את הפעוט ע.י ברגלו תוך שהיא גורמת לו למכאוב, וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה כך שראשו היה מכוסה כולו. מיד לאחר מכן, משהבחינה הנאשמת כי הפעוט ע.י התרומם בחזרה ויצא מהשמיכה, ניגשה אליו הנאשמת, תפסה את ידו הימנית בכוח, דחפה אותו לעבר המזרון וזרקה את השמיכה על גופו, כך שראשו היה מכוסה ברובו, ובכך גרמה לו למכאוב.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא השכיבה את הילד לישון על מנת שינוח בשעות הצהריים כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 05:50 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת לוקחת מידיו של הפעוט ש.א את השמיכה וזורקת אותה מעליו, כך שהיא מכסה את כל גופו לרבות ראשו. המיוחס לנאשמת בסעיף זה ביחס לפעוט ע.י יידון בהמשך.

י. סעיף 26 - ביום 14.2.2022, סמוך לשעה 13:29, בזמן שהנאשמת ישבה ליד מיטותיהם של הפעוטות ע.י ו-ש.א ועיינה במכשיר הטלפון הנייד שלה, כיסתה הנאשמת מספר פעמים את הפעוטות ע.י ו-ש.א, כך שראשם היה מכוסה בשמיכה.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא ישבה ליד הילדים ועיינה בטלפון, היות שהורים שלחו לה הודעות ובהן ביקשו שהילדים ישנו צהריים כי יש להם אירוע בלילה. מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 06:30 לסרטון הערוך) נראה הפעוט ש.א שכב במזרנו כשהנאשמת יושבת על כיסא לצדו, ובשלב מסוים, כאשר הפעוט ש.א מזיז את רגלו, הנאשמת מרימה ממנו את השמיכה, זורקת אותה על גופו ומכסה אותו בכל גופו לרבות ראשו.

יא. סעיף 29 - ביום 14.2.2022, סמוך לשעה 15:25, בעת שהפעוט ש.א ישן, ניגשה אליו הנאשמת, הרימה ממנו את השמיכה, תפסה אותו בידו השמאלית, הרימה אותו באוויר וזרקה אותו על הרצפה, תוך שהיא גורמת לו למכאוב. בעקבות זאת, החל הפעוט ש.א לבכות.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא עזרה לילד לקום כפי שנתבקשה על ידי צוות הגנות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 07:46 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת למזרנו של הפעוט ש.א, אשר שכב בו כשהוא מכוסה עד ראשו בשמיכה, מסירה ממנו את השמיכה, תופסת אותו בידו השמאלית, מרימה אותו ומורידה אותו לרצפה, ולוקחת את המזרן מהמקום, כאשר הפעוט ש.א נשכב על גבו על הרצפה ובוכה. לאחר כעשרים שניות חוזרת הנאשמת, מרימה את הפעוט ש.א בידו השמאלית, ולאחר מכן מרימה אותו כשהיא אוחזת בגופו ולוקחת אותו לחדר צדדי.

34. מהמתואר לעיל שוכנעתי, כי כלל הסעיפים המיוחסים לנאשמת ביחס לפעוט ש.א מקימים עבירה של התעללות, וכי רובם (למעט סעיפים 25 ו-26 לעיל) מקימים עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. במעשיה, התייחסה הנאשמת לפעוט ש.א לא כאל פעוט אשר יש לנהוג בו בעדינות וברכות, ולהפגין כלפיו יחס חם ואוהב, אלא כאל חפץ שניתן לגרור, להניף באוויר ביד אחת, לדחוף, להטיח במזרן או לזרוק על הרצפה תוך התעלמות מבכיו. נוסף לכך, לא פחות משש פעמים הנאשמת זורקת על הפעוט ש.א את השמיכה מלמעלה באופן שמכסה את כל גופו לרבות את ראשו. פעולה זאת, שכפי שנראה בהמשך, שבה וחוזרת על עצמה גם ביחס לפעוטות אחרים, היא משפילה, מעליבה ואף מבהילה באופן שבו נעשתה. בניגוד לטענותיה של הנאשמת, היא לא השכיבה את הפעוט ש.א לישון, איחלה לו שינה נעימה וכיסתה את ראשו בעדינות על מנת לעזור לו להירדם, אלא זרקה עליו את השמיכה בגסות, כאילו היה חפץ רועש שהיא מעוניינת להשתיק. כמו כן, מלבד האלמנט המתעלל בפעולת זריקת השמיכה וכיסוי הראש, היא עלולה לסכן את הפעוט אשר יתקשה לנשום אם יישן זמן רב כשראשו מכוסה באופן מלא.

35. זאת ועוד, עוצמת הכוח שהנאשמת הפעילה כלפי הפעוט ש.א היא כזו שגורמת למכאוב העולה כדי חבלה של ממש. בין היתר, הנאשמת גררה את הפעוט ש.א והושיבה אותו בחוזקה על הרצפה; הורידה אותו בכוח מכיסא לרצפה ואז הניפה אותו באוויר ביד אחת; והטיחה את ראשו במזרן עם הפנים מטה בעוצמה רבה. נוסף לעוצמת הכוח שהופעל, הפעוט ש.א גילה סימני מצוקה כמו בכי, עיוות פניו בכאב והססת ראשו מהנאשמת כאשר היא מתקרבת אליו ונוגעת בו.
36. גב' י.א, אמו של הפעוט ש.א, העידה בבית המשפט כיצד התנהגותו של הפעוט ש.א השתנתה בתקופה בה היה נתון למרותה של הנאשמת. יוער מיד, והערה זו רלוונטית גם ביחס ליתר הורי הפעוטות שהעידו, כי עדויותיהם לא יכולות לבוא במקום חוות דעת מקצועית הקובעת קיומו של קשר סיבתי בין מעשיה של הנאשמת למצוקות שחוו הפעוטות בתקופת עבודתה במעון ואחריה. ממילא, כאמור לעיל, עבירת ההתעללות היא עבירה התנהגותית אשר אינה מחייבת הוכחת נזק כתוצאה ממנה. משכך, תיאורי ההורים תורמים בעיקר בכך שזיהו את ילדיהם בסרטוני המצלמות, ובכך שלימדונו כי בתקופת עבודתה של הנאשמת במעון, התנהגותם של רבים מהפעוטות לא הייתה כתמול שלשום.
37. לדבריה של גב' י.א, אף שכללל בנה הוא ילד מאוד שמח, חיובי וקופצני, שתמיד היה רץ אליה בשמחה כשהייתה באה לאסוף אותו מהמעון, בתקופה בה הנאשמת עבדה במעון הוא נותר לשבת במקומו, ונראה כמי שרוצה לבוא אליה, אך בו בזמן הסתכל במבט קפוא לעבר הנאשמת, כמו מחכה לאישורה, וכשהנאשמת הנידה בראשה היה רץ לאמו בשמחה ובורח מהגן. עוד סיפרה גב' י.א כי באותה תקופה, לאחר שחזרו הביתה מהמעון הפעוט ש.א התנהג כאילו לא אכל ושתה כל היום, וכי בבקרים לא רצה ללכת למעון, היה צורח וצועט ומסרב להיכנס (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.5.2023, עמ' 24, ש' 30-32; עמ' 25, ש' 3-5). גב' י.א הוסיפה ותיארה, כי הפעוט ש.א היה מתעורר בצרחות באמצע הלילה וצועק "אמא אמא", והיא הייתה צריכה להרגיעו עד שיירדם, ושכחודש-חודשיים אחרי שנכנס למעון הוא לא רצה יותר לישון צהריים והעדיף להסתובב עיף (שם, עמ' 25, ש' 7-8, 9-10). עוד ציינה שהוא סבל מבעיות ביציאות כי סירב שיחליפו לו חיתול, והעדיף להסתובב עם חיתול מלא בצרכים כי לא רצה שיגעו בו ויהיה חשוף שם (שם, עמ' 25, ש' 17-19). לדבריה, התנהגות זו הייתה במעון בלבד ובבית היא עברה (שם, עמ' 25, ש' 22-23).
38. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוט ש.א התקיים היסוד העובדתי של עבירת התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, בסעיפים 2, 6, 8, 11, 14, 15, 18, 19, 25, 26, ו-29; ושל עבירת תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, בסעיפים 2, 6, 8, 11, 14, 15, 18, 19, ו-29 בפרק העובדות של כתב האישום. הפעוטה ר.י.
39. על פי המתואר בפרק העובדות של כתב האישום:

- א. סעיף 3 - ביום 2.2.2022, סמוך לשעה 12:52, בעת שהשכיבה את הילדים לישון על המזרנים, ניגשה הנאשמת לפעוטה ר.י בזמן ששיחקה עם הבובה על המזרן, הרימה אותה באוויר כשהיא אוחזת בידה הימנית של הפעוטה, השכיבה אותה על גבה, דחפה מוצץ לפיה, ולאחר מכן הפכה את גופה של הפעוטה וכיסתה אותו בשמיכה, כך שראשה של ר.י היה מכוסה ברובו, ובכך גרמה לה למכאוב.
- בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילדה למכאוב. גם אם כיסתה את הילדה ונתנה לה מוצץ, זה היה לשנת הצהריים כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.
- מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 00:35 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוטה ר.י, אשר ישבה במזרנה ושיחקה בבובה, תופסת אותה בזרועה הימנית, מרימה אותה באוויר ומטיחה בתנוחת שכיבה על גבה על המזרן, לוקחת את הבובה ושמה אותה בארגז בצד, דוחפת בחוזקה מוצץ לפיה של הפעוטה ר.י, ואז מסובבת אותה על בטנה וזורקת מעליה שמיכה, כך שהיא מכסה את כל גופה, לרבות ראשה.
40. מהאמור לעיל שוכנעתי, כי מעשיה של הנאשמת כלפי הפעוטה ר.י מקימים עבירה של התעללות ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. אמנם מעשיה של הנאשמת ביחס לפעוטה ר.י אשר תועדו מתארים אירוע בודד. ברם משכו של האירוע, עוצמת וטיב הכוח שהופעל כלפי הפעוטה ר.י וכן היחס שהפגינה הנאשמת כלפיה במהלכו, הביאוני למסקנה כי מעשיה עולים כדי התעללות. אף אם היה מדובר בזמן שנת הצהריים בה הפעוטה ר.י הייתה צריכה לישון, היה על הנאשמת לגשת אליה, להסביר לה שכעת ישנים ולהשכיבה באופן נעים. חלף זאת, הנאשמת עטה על הפעוטה ר.י אשר ישבה בשקט על מזרנה ושיחקה, הרימה אותה ביד אחת והטיחה אותה במזרן, דחפה לה מוצץ לפה, סובבה אותה בכוח לשכב על בטנה וזרקה מעליה שמיכה, אשר כיסתה גם את ראשה. התנהלות זו אינה מתאימה לטיפול בפעוטה. מדובר בהתנהגות אלימה, כוחנית, מכאיבה ומשפילה, אשר אין ולא יכולה להיות כל הצדקה. כמו כן, הן מעוצמת הכוח המופעל, הן מתגובתה של הפעוטה ר.י, אשר הייתה המומה ולא הבינה את מה שאירע לה, ניתן לקבוע שהיא סבלה ממכאוב העולה כדי חבלה של ממש.
41. מר י.י, אביה של הפעוטה ר.י, סיפר בהתרגשות בבית המשפט, כי בתקופה בה טיפלה הנאשמת בבתו, היא התקשתה להירדם בלילות ואף החלה לצוות ולתת הוראות לאחיה, הוריה וסבתה. כמו כן, סיפר שעד היום ישנם ימים שבהם היא מתעוררת בבהלה בלילות ללא הסבר (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 25, ש' 1-7).
42. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוטה ר.י התקיים, היסוד העובדתי של עבירת התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי ושל עבירת תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, כמצוין בסעיף 3 בפרק העובדות של כתב האישום.
- הפעוט ר.א.
43. על פי המתואר בפרק העובדות של כתב האישום:

- א. סעיף 4 - ביום 2.2.2022, סמוך לשעה 12:52, בעת שנת הצהריים, התיישבה הנאשמת על כיסא מול הפעוט ר.א. שישב על מזרנו ושיחק בנעלו, ודחפה בחוזקה את ראשו באמצעות ידה לעבר המזרן, ובכך גרמה לו למכאוב. בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא השכיבה את הילד לשנת צהריים כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.
- מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 00:58 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוט ר.א. אשר ישב על מזרנו, ודוחפת בחוזקה את ראשו באמצעות ידה לעבר המזרן על מנת שישכב.
- ב. סעיף 5 - ביום 3.2.2022, סמוך לשעה 12:32, בעת שהפעוטות ישבו מסביב לשולחן, אחזה הנאשמת בידו השמאלית של ר.א. בזמן שישב על כיסא, ומשכה אותו בכוח אל עבר כיסא אחר.
- בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא העבירה את הילד מקום על מנת שלא יפריע לחבריו, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.
- מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 09:10 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מושכת את הפעוט ר.א. מידו השמאלית בזמן שישב על כיסא, ומושכת אותו בכוח אל עבר כיסא אחר.
- ג. סעיף 20 - ביום 10.2.2022, סמוך לשעה 13:08, דחפה הנאשמת את ראשו של הפעוט ר.א. לעבר המזרן וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה, כך שראשו היה מכוסה כולו. סמוך לשעה 13:14, דחפה הנאשמת פעם נוספת את ראשו של הפעוט ר.א. לעבר המזרן וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה, כך שראשו היה מכוסה כולו. זמן קצר לאחר מכן, הרימה הנאשמת את השמיכה מעל גופו של הפעוט ר.א., משכה את גופו בחוזקה לעבר המזרן, תוך שהיא גורמת לו למכאוב, וכיסתה אותו כמתואר לעיל.
- בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא הזיזה את הילד במיטתו כך שיהיה לו נוח יותר בעת מנוחת הצהריים, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.
- מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 04:13 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת דוחפת את ראשו של הפעוט ר.א. לעבר המזרן ושמה עליו את השמיכה כשהיא מכסה את כל גופו לרבות את ראשו. מספר דקות לאחר מכן, משהפעוט ר.א. התיישב במזרנו, הנאשמת דוחפת את ראשו פעם נוספת לעבר המזרן בחוזקה, ושמה עליו שוב את השמיכה כך שהיא מכסה את גופו לרבות ראשו.
- ד. סעיף 21 - ביום 10.2.2022, סמוך לשעה 16:11, ניגשה הנאשמת לעבר הפעוט נ.ל. שעמד בפתח הדלת של המעון, אחזה בשתי ידיו בכוח, משכה אותו בידו הימנית ודחפה אותו לכיוון השולחנות. בכך גרמה לו למכאוב. סמוך לכך, החזיקה הנאשמת את הפעוט ר.א., גררה אותו בכוח והושיבה אותו על כיסא שולחן האוכל, ובכך גרמה לו למכאוב.
- בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא הושיבה את הילד ליד השולחן כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.
- מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 04:40 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מחזיקה את הפעוט ר.א. בידו הימנית, גוררת אותו בכוח ומושיבה אותו על כיסא שולחן האוכל. המיוחס לנאשמת בסעיף זה באשר לפעוט נ.ל. יידון בהמשך.
- ה. סעיף 22 - ביום 14.2.2022, סמוך לשעה 13:00, התקרבה הנאשמת לפעוט ר.א. ומשכה את המוצץ מפיו. כעבור מספר דקות, בזמן שנת הצהריים, הרימה הנאשמת את הפעוטה ת.א., השכיבה אותה על המזרן וכיסתה את גופה וראשה בשמיכה, כך שגופה היה מכוסה כולו.
- בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא הילד נשך את המוצץ ועמד לבלוע חתיכות ממנו, ולכן הנאשמת משכה ממנו את המוצץ לבל ייחנק, כפי שהונחתה על ידי צוות הגננות.
- מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 04:50 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת לפעוט ר.א. ומושכת מפיו את המוצץ. המיוחס לנאשמת בסעיף זה באשר לפעוטה ת.א. יידון בהמשך.
- ו. סעיף 28 - ביום 14.2.2022, סמוך לשעה 15:08, התקרבה הנאשמת אל הפעוט ר.א., דחפה את ראשו וגופו לעבר המזרן, משכה את המוצץ מפיו, כיסתה אותו בשמיכה כך שראשו היה מכוסה ברובו וזרקה את המוצץ על המזרן, ובכך גרמה לו למכאוב.
- בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא שמה את המוצץ בפיו על מנת שיוכל להירדם כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.
- מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 07:25 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוט ר.א. בעת שישב במזרנו, דוחפת את ראשו וגופו לעבר המזרן, מוציאה את המוצץ מפיו ומניחה את השמיכה עליו, כאשר חלק מראשו מכוסה.
- ז. סעיף 30 - ביום 14.2.2022, סמוך לשעה 15:42, משכה הנאשמת את הפעוט ר.א. כשהיא אוחזת בידו הימנית והשליכה אותו על הרצפה, ובכך גרמה לו למכאוב.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא החזירה אותו למיטתו כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 08:04 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מושכת את הפעוט ר.א מידו הימנית ומשליכה אותו על הרצפה.

44. שוכנעתי בנסיבות אלה, כי החלק הארי של מעשי הנאשמת כלפי הפעוט ר.א מקימים את עבירת ההתעללות ואת עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת, באופן שיטתי, הטיחה את ראשו של הפעוט ר.א על המזרן, דחפה את ראשו למטה, כיסתה את ראשו בשמיכה, ואף השליכה אותו פעם אחת לרצפה. באחת הפעמים הנאשמת הוציאה במהירות ובאגרסיביות את המוצץ מפיו של הפעוט ר.א ללא כל סיבה נראית לעין. הסברה של הנאשמת, שעלה לראשונה בבית המשפט, כי חששה שיבלע חלקים מהמוצץ, אינו עולה בקנה אחד הן עם דבריה בחקירותיה במשטרה, שם אמרה כי לקחה את המוצץ על מנת שילך למיטה (ת/6, עמ' 10, ש' 212-206), והן עם מה שנראה בסרטון, שם היא נראית מתרחקת מהפעוט ר.א אחרי שהוציאה את המוצץ מפיו, ולא מתקרבת אליו כדי לבדוק אם בלע דבר מה. בעת שהנאשמת תקפה את הפעוט ר.א במזרנו, הוא נראה מכווץ את ידיו ורגליו בחשש. כמו כן, ברי כי הפעלת כוח אגרסיבית על פעוט באזור הראש, הטחת ראשו במזרן, משיכתו ביד אחת והוצאה מהירה ופתאומית של מוצץ מאזור רגיש כמו הפה, גורמת למכאוב, שאף עולה כדי חבלה של ממש.

45. עם זאת, אני סבורה כי מעשיה של הנאשמת בסעיפים 5 ו-21 לעיל אינם עולים כדי התעללות, ומקימים אך עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. כפי שתואר, בסעיף 5 לעיל הנאשמת משכה בכוח את הפעוט ר.א מכיסא אחד לאחר בשולחן האוכל, וכך גם בסעיף 21 לעיל הנאשמת גררה אותו בכוח והושיבה אותו על כיסא שולחן האוכל. במעשיה אלה נהגה הנאשמת בפעוט ר.א באופן כוחני ואגרסיבי, אך אין בו כשלעצמו ממד של התעללות.

46. גב' ש.א, אמו של הפעוט ר.א, העידה בבית המשפט כי במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום בנה נעשה עצבני יותר, אך היא לא העלתה על דעתה שייתכן שזה קשור לאלימות במעון שהוא חווה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.5.2023, עמ' 35, ש' 1, 12-13).

47. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוט ר.א התקיים היסוד העובדתי של עבירת התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, בסעיפים 4, 20, 22, 28 ו-30; ושל עבירת תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, בסעיפים 4, 5, 20, 21, 22, 28 ו-30 בפרק העובדות של כתב האישום. הפעוטה ר.א

48. על פי פרק העובדות של כתב האישום:

א. סעיף 12 - ביום 6.2.2022, סמוך לשעה 13:17, בעת שנת הצהריים, ניגשה הנאשמת לפעוטה ר.א בזמן ששכבה על המזרן, הרימה אותה בחוזקה מצווארה באמצעות שתי ידיה וטלטלה אותה באופן שבו הצמידה את פניה למזרן מספר פעמים, דחפה מוצץ לפיה וכיסתה את הפעוטה בשמיכה, כך שראשה היה מכוסה כולו, ובכך גרמה לה למכאוב.

בתשובתה לאישום, טענה הנאשמת שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילדה למכאוב, אלא נתנה לילדה מוצץ וכיסתה אותה לשנת צהריים, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 02:38 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת לפעוטה ר.א בעת שישנה במזרנה, מנערת אותה ומטיחה את פניה במזרן מספר פעמים, מכניסה מוצץ לפיה ומכסה אותה בשמיכה, לרבות ראשה.

49. שוכנעתי, כי מעשיה של הנאשמת מקימים את עבירת ההתעללות ואת עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש. אמנם מדובר במקרה בודד, אך מתרחשת במהלכו מסכת של מספר פעולות אלימות וכוחניות, שעולה מהן אף יחס אכזרי. הנאשמת ניגשה לפעוטה ר.א אשר ישנה או נחה במזרנה בשקט והתנפלה עליה ללא כל סיבה, הטיחה אותה ואת פניה במזרן מספר פעמים, ולאחר מכן זרקה עליה את השמיכה, כשהיא מכסה את ראשה. מדובר ביחס אלימים, מכאיב ומשפיל אשר לא מותיר ספק סביר בדבר התקיימות העבירות דלעיל.

50. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוטה ר.א יש להרשיע את הנאשמת בביצוע עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי ושל תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, בסעיף 12 בפרק העובדות של כתב האישום.

הפעוט נ.ל

51. על פי פרק העובדות של כתב האישום:

א. סעיף 21 - ביום 10.2.2022, סמוך לשעה 16:11, ניגשה הנאשמת לעבר הפעוט נ.ל, שעמד בפתח הדלת של המעון, אחזה בשתי ידיו בכוח, משכה אותו בידו הימנית ודחפה אותו לכיוון השולחנות, ובכך גרמה לו למכאוב. סמוך לכך, החזיקה הנאשמת את הפעוט ר.א, גררה אותו בכוח והושיבה אותו על כיסא שולחן, ובכך גרמה לו למכאוב. בתשובתה לאישום, טענה הנאשמת שלא פעלה בכוח, וגם לא גרמה לילד למכאוב.

מצפיה בסרטון (ת/5, מונה 04:40 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוט נ.ל אשר עמד בקצה החדר סמוך לדלת, אוחזת בכוח בשתי ידיו, מושכת בידו הימנית ודוחפת אותו לכיוון שולחן האוכל.

52. שוכנעתי, כי מעשיה של הנאשמת כלפי הפעוט נ.ל אינם מקימים את עבירת ההתעללות, אך הם מקימים את העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. אמנם הפעוט נ.ל נראה מעט מפוחד כאשר הנאשמת ניגשת אליו, אולם איני סבורה כי יש בכך כדי לבסס את עבירת ההתעללות. מבלי להקל ראש בחומרת מעשיה, מדובר במקרה בודד, אשר רף האלימות בגדרו אינו גבוה באופן יחסי. מנגד, הנאשמת נהגה בפעוט נ.ל בכוחנות, משכה אותו בחוזקה, גררה אותו בידו הימנית ולאחר מכן דחפה אותו לכיוון שולחן האוכל, ומכך יש להסיק כי גרמה לו למכאוב של ממש.

53. מר ש.ל, אביו של הפעוט נ.ל, העיד בבית המשפט שבתקופה הרלוונטית הפעוט נ.ל נעשה ילד אלימים, השתמש הרבה בידים ובבעיטות, ואף הרביץ לאחיו הקטנים, כשלעיתים ניגש לאחד מהם, אמר לו "מה אמרתי לך" והרביץ לו עם היד. לדבריו, אלה מונחים שהוא ורעייתו אינם משתמשים בהם עם ילדיהם ולכן זה נראה להם מוזר. עוד סיפר, שהחלה אצל הפעול נ.ל רתיעה משינה וממקלחת (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 51, ש' 12-25).

54. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוט נ.ל התקיים היסוד העובדתי של עבירת תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, בסעיף 21 בפרק העובדות של כתב האישום.

הפעוטה ת.א

55. על פי פרק העובדות של כתב האישום:

א. סעיף 23 - ביום 14.2.2022, בשעה 13:07, ניגשה הנאשמת לפעוט ע.י בזמן שישב על המזרן, הרימה אותו ממותניו, הטיחה אותו בחוזקה על בטנו, תוך שהיא גורמת לו למכאוב וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה, כך שגופו היה מכוסה כולו. מיד לאחר מכן, הנאשמת הרימה את השמיכה שהייתה על הפעוטה ת.א, הפילה את הפעוטה ת.א ממזרנה ולקחה את המזרן למקום אחר.

בתשובתה לאישום, טענה הנאשמת שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילדה למכאוב, אלא פעלה כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

- מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 05:20 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוטה ת.א אשר נחה או ישנה במזרנה, מסירה את השמיכה שכיסתה אותה, דוחפת אותה ברגליה אל הרצפה, ולאחר שהפעוטה ת.א נעמדה על רגליה, מרימה את המזרן ולוקחת אותו למקום אחר.
56. שוכנעתי, כי מחד גיסא, מעשיה של הנאשמת ביחס לפעוטה ת.א אינם מקימים את עבירת ההתעללות, ומאידך גיסא, הם מקימים את עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת העירה את הפעוטה ת.א ממנוחתה באגרסיביות, דחפה אותה בפתאומיות ובגסות ברגליה אל הרצפה ונטלה את מזרונה, ובכך גרמה לה מכאוב אשר עולה כדי חבלה של ממש.
57. גב' מ.א, אמה של הפעוטה ת.א, העידה בבית המשפט שבאותה תקופה הלילות היו קשים, והפעוטה ת.א כמעט לא הסכימה לישון לבד, אלא עם אחד ההורים בלבד. לדבריה, לאחר חשיפת הפרשה חלה רגרסיה נוספת של התפרצויות (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 28, ש' 31-33).
58. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוטה ת.א התקיים היסוד העובדתי של עבירת תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, בסעיף 23 בפרק העובדות של כתב האישום.
- הפעוט ע.י.
59. על פי פרק העובדות של כתב האישום:
- א. סעיף 23 - ביום 14.2.2022, בשעה 13:07, ניגשה הנאשמת לעבר הפעוט ע.י בזמן שישב על המזרן, הרימה אותו ממותניו, הטיחה אותו בחוזקה על בטנו, תוך שהיא גורמת לו למכאוב וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה, כך שגופו היה מכוסה כולו. מיד לאחר מכן, הנאשמת הרימה את השמיכה שהייתה על הפעוטה ת.א, הפילה את הפעוטה ת.א ממזרנה ולקחה את המזרן למקום אחר.
- בתשובתה לאישום, טענה הנאשמת שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא פעלה כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.
- מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 05:20 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת לפעוט ע.י, אשר ישב על מזרנו והתכסה, מזיזה אותו במזרנו באגרסיביות כך שישכב, וזורקת עליו את השמיכה כשהיא מכסה גם את ראשו.

ב. סעיף 25 - ביום 14.2.2022, בשעה 13:19, בעת שהפעוטות ש.א ו-ע.י שיחקו בשמיכות, התקרבה הנאשמת לעברם, כיסתה את הפעוט ש.א בשמיכה, כך שראשו היה מכוסה ברובו, הכתה את הפעוט ע.י ברגלו תוך שהיא גורמת לו למכאוב, וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה כך שראשו היה מכוסה כולו. מיד לאחר מכן, משהבחינה הנאשמת שהפעוט ע.י התרומם בחזרה ויצא מהשמיכה, ניגשה אליו הנאשמת, תפסה את ידו הימנית בכוח, דחפה אותו לעבר המזרן וזרקה את השמיכה על גופו כך שראשו היה מכוסה ברובו, ובכך גרמה לו למכאוב. בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא השכיבה אותו על מנת שינוח צהריים, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות. מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 05:50 לסרטון הערוך) נראה, כי בעת שהפעוטות ש.א ו-ע.י ישבו כל אחד במזרנו ושיחקו יחדיו בשמיכה, הנאשמת ניגשת אליהם. כאשר ראו אותה ש.א ו-ע.י הם מיד הפסיקו במשחק, והנאשמת הזיזה באגרסיביות את רגלו של הפעוט ע.י, לקחה את השמיכה של הפעוט ש.א וזרקה אותה עליו, כך שכיסתה גם את ראשו. לאחר מכן הנאשמת לוקחת גם את השמיכה של הפעוט ע.י ומניחה אותה עליו לרבות על ראשו. בהמשך, מסיר הפעוט ע.י את השמיכה מעל ראשו, והנאשמת ניגשת פעם נוספת דוחפת אותו לעבר המזרן וזורקת עליו את השמיכה כשהיא מכסה את כל גופו לרבות ראשו. ג. סעיף 26 - ביום 14.2.2022, סמוך לשעה 13:29, בזמן שהנאשמת ישבה ליד מיטותיהם של הפעוטות ע.י ו-ש.א, ועיינה במכשיר הטלפון הנייד שלה, כיסתה הנאשמת מספר פעמים את הפעוטות ע.י ו-ש.א, כך שראשם היה מכוסה כולו בשמיכה. בתשובתה לאישום, טענה הנאשמת שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא ישבה ליד הילדים, ועיינה בטלפון, היות שהורים שלחו לה הודעות ובהן ביקשו שהילדים ישנו צהריים מאחר שיש להם אירוע בלילה. מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 06:30 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מבחינה כי הפעוט ע.י מוריד מעל ראשו את השמיכה, ובתגובה היא שבה ומכסה את ראשו באמצעות השמיכה, ומוסיפה לעשות זאת שוב, לאחר שהפעוט ע.י ניסה להוריד את השמיכה מעל ראשו. ד. סעיף 27 - ביום 14.2.2022, סמוך לשעה 15:08, ניגשה הנאשמת אל הפעוט ע.י בעת ששכב על מזרנו, והטיחה אותו בחוזקה על המזרן תוך שהיא גורמת לו למכאוב. כתוצאה מהאמור, החל הפעוט ע.י לבכות. אז, הרימה הנאשמת את הפעוט מידו השמאלית תוך כדי שהוא בוכה, העמידה אותו על רגליו ולקחה אותו לחדר צדדי במעון. בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא לקחה את הילד כדי להחליף את בגדיו, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 07:05 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוט ע.י בעת ששכב במזרנו, מטיחה אותו באגרסיביות, ובהמשך תופסת בידו השמאלית ומקימה שעה שהוא בוכה, מעמידה אותו על רגליו ולוקחת אותו לחדר צדדי.

60. מהאמור שוכנעתי, כי ביחס לפעוט ע.י התקיימו הן עבירת ההתעללות והן עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת מרימה את הפעוט ע.י ביד אחת, מטיחה אותו במיטתו, זורקת עליו את השמיכה ומכסה את ראשו בה, ואף מוסיפה לכסות את ראשו בשמיכה שוב ושוב, גם כשהיא רואה שהדבר לא נעים לו ושהוא מוריד את השמיכה מראשו לאחר שהיא מכסה אותו. המהירות שבה מפסיקים הפעוטות ש.א ו-ע.י לשחק בשמיכה כשהם רואים את הנאשמת ניגשת אליהם, מלמדת על הפחד מנחת זרועה שאליה התרגלו. ביחס לסעיפים 23 ו-26 לעיל, אני סבורה כי יש להרשיע את הנאשמת בעבירת ההתעללות בלבד, ולא בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. זאת מפני שאף שהזיזה את הפעוט ע.י במזרנו באגרסיביות וכיסתה את ראשו באופן חוזר ונשנה בשמיכה, אני סבורה כי הוכח מעבר לכל ספק סביר שנגרמה לו חבלה של ממש באותם מקרים. מנגד, אני סבורה כי בסעיפים 25 ו-27 לעיל יש להרשיע את הנאשמת לצד עבירת ההתעללות גם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת הן לאור עוצמת הכוח שהופעלה והן לאור תגובת הפעוט, אשר אף כללה בכי.

61. גב' נ.י, אמו של הפעוט ע.י, העידה כי מהרגע בו בנה הגיע למעון לא היה לו טוב שם, והוא היה בוכה הרבה. עוד טענה כי ניתן היה לראות שהנאשמת לא אוהבת אותו, והוסיפה כי היא לא הייתה רגועה והרגישה שמשהו רע קורה במעון (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 33, ש' 25-30).

62. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוט ע.י התקיים היסוד העובדתי של עבירת התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, בסעיפים 23, 25, 26 ו-27; ושל עבירת תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, בסעיפים 25 ו-27 בפרק העובדות של כתב האישום.

הפעוטה א.ז

63. על פי פרק העובדות של כתב האישום:

א. סעיף 7 - ביום 3.2.2022, סמוך לשעה 12:44, החזיקה הנאשמת את הפעוטה א.ז בידה הימנית והשליכה אותה לכיוון המזרן כשהיא על בטנה, תוך שהיא גורמת לה למכאוב. לאחר מכן כיסתה אותה הנאשמת, כך שראשה היה מכוסה ברובו.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילדה למכאוב, אלא השכיבה את הילדה לשנת צהריים כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 01:23 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת מחזיקה את הפעוטה א.ז בידה הימנית ומשליכה אותה לכיוון המזרן כשהיא על בטנה, מורידה ממנה את נעליה וזורקת עליה את השמיכה כשהיא מכסה גם את ראשה. ב. סעיף 9 - ביום 3.2.2022, סמוך לשעה 12:57, תפסה הנאשמת את הפעוטה א.ז משערה, תוך שהיא גורמת לה מכאוב, ניסתה למשוך אותה, ואז התקרבה אליה ומשכה אותה בחולצתה ממזרן של פעוט אחר, השכיבה אותה בחוזקה על גבה וכיסתה אותה בשמיכה, כך שראשה היה מכוסה כולו, ובכך גרמה לה למכאוב. בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילדה למכאוב, אלא העבירה את הילדה למזרן שלה על מנת שלא תפריע לילד אחר לישון, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 01:52 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוטה א.ז, אשר ישבה במזרנה של פעוטה אחרת, תופסת את הפעוטה א.ז בשיערה ומנסה למשוך אותה, וכשהיא לא מצליחה, מתקרבת אליה ומושכת אותה מחולצתה אל עבר המזרן שלה שנמצא בסמוך. הנאשמת מטיחה בחוזקה את הפעוטה א.ז על המזרן כשהיא על גבה, מסובבת אותה על בטנה בחוזקה ומניחה עליה את השמיכה, כך שהיא מכסה גם את ראשה.

ג. סעיף 18 - ביום 10.2.2022, סמוך לשעה 12:57, בזמן שנת הצהריים, ניגשה הנאשמת לפעוטה א.ז, כיסתה אותה, ומיד לאחר מכן הרימה את השמיכה מעליה, זרקה אותה כשהיא אוחזת בידה הימנית, בכוח לעבר המזרן, וכיסתה אותה כך שראשה היה מכוסה ברובו. בכך גרמה לה למכאוב. זמן קצר לאחר מכן, ניגשה הנאשמת לעבר הפעוט ש.א בזמן שישב על המזרן, הרימה את השמיכה שהייתה עליו, דחפה את ראשו בחוזקה לעבר המזרן תוך שהיא גורמת לו למכאוב, וכיסתה את גופו וראשו בשמיכה, כך שראשו היה מכוסה ברובו. בעקבות זאת, החל הפעוט ש.א לבכות ובעט את השמיכה מעליו.

בתשובתה לאישום, הנאשמת טענה שלא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילדים למכאוב, אלא השכיבה אותם לישון, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 03:23 לסרטון הערוך) נראית הנאשמת ניגשת אל הפעוטה א.ז אשר שכבה על מזרנה, מכסה אותה בשמיכה כך שגם ראשה מכוסה, ומיד לאחר מכן, מרימה את השמיכה מעליה, מושכת אותה לעברה תוך שהפעוטה א.ז מתיישבת על ישבנה, ולאחר מכן תופסת אותה בזרועה ומשליכה אותה בכוח בתנוחת שכיבה על המזרן, ומניחה עליה את השמיכה, כשהיא מכסה גם את ראשה.

64. מכל האמור שוכנעתי, כי מעשיה של הנאשמת ביחס לפעוטה א.ז. מקימים עבירות של התעללות ושל תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת נהגה בפעוטה א.ז. כחפץ שניתן לתפוס בשיער, להטיח, להשליך ולכסות, בעוד שמדובר בפעוטה רכה בשנים שיש לנהוג עמה בחום, באהבה ובעדינות. העוצמה והכוח שהפעילה הנאשמת כלפיה גרמו לה ודאי למכאוב, אך בנסיבות הנוכחיות המעשים מהווים גם התעללות נוכח היחס העולה מהם כאמור, כאילו מדובר בחפץ, תוך התעלמות מרגשותיה ובכאביה של הפעוטה.

65. גב' ל.ז., אמה של הפעוטה א.ז., העידה בבית המשפט כי הבחינה בשינויים בהתנהגותה של בתה, כמו למשל קימות באמצע הלילה, אשר נמשכות עד היום, אך בזמן אמת לא חשדה שמדובר בהתנהגות הנובעת כתוצאה מהתעללות (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.5.2023, עמ' 40, ש' 13-14).

66. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוטה א.ז. התקיים היסוד העובדתי של עבירת התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, ושל עבירת תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, בסעיפים 7, 9 ו-18 בפרק העובדות של כתב האישום.

הפעוט ה.ו.

67. על פי פרק העובדות של כתב האישום:

א. סעיף 10 - ביום 3.2.2022, סמוך לשעה 15:37, משכה הנאשמת את הפעוט ה.ו. מחולצתו, לעבר חדר צדדי במעון.

בתשובתה לאישום, טענה הנאשמת כי לא פעלה בכוח וגם לא גרמה לילד למכאוב, אלא לקחה את הילד לצורך החלפת חיתול, כפי שנתבקשה על ידי צוות הגננות.

מצפייה בסרטון (ת/5, מונה 02:26 לסרטון הערוך) הנאשמת נראית מחזיקה בגב חולצתו של הפעוט ה.ו. ודוחפת אותו קדימה מספר צעדים לעבר חדר צדדי במעון.

68. יוער, כי בכתב האישום יוחסו מעשיה של הנאשמת בסעיף 10 לפרק העובדות של כתב האישום לפעוט ר.מ., אך במהלך המשפט תיקן ב"כ המאשימה כי מדובר בפעוט ה.ו., ואין על כך מחלוקת בין הצדדים (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 79, ש' 32-34; ופרוטוקול הדיון מיום 21.5.2024, עמ' 143, ש' 12-13).

69. שוכנעתי, איפוא, כי מעשיה של הנאשמת כלפי הפעוט ה.ו. אינם מבססים עבירה של התעללות או של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אלא עבירה של תקיפה בלבד. בעוד שהנאשמת אוחזת בגב חולצתו של הפעוט ה.ו. ודוחפת אותו קדימה באופן שאינו הולם מטפלת ובוודאי לא נראה נעים לפעוט ה.ו., אני סבורה שבנסיבות דנן, משמדובר באירוע יחיד ומשעוצמת הכוח המופעל אינה גבוהה, ישנו ספק סביר כי מעשה זה מבסס עבירות של התעללות או תקיפה הגורמת חבלה. מנגד, הנאשמת הפעילה כוח כלפי הפעוט ה.ו. ודחפה אותו, באופן שמקים את עבירת התקיפה.

70. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי ביחס לפעוט ה.ו. התקיים היסוד העובדתי של עבירת תקיפת חסר ישע על ידי אחראי, בסעיף 10 בפרק העובדות של כתב האישום.
71. נוסף לפעוטות שהנאשמת תועדה פוגעת בהם, העידו בבית המשפט גם הורים לפעוטות שלא נכללו בעובדות כתב האישום המיוחסות לנאשמת, אך סברו כי ייתכן שהנאשמת פגעה בילדיהם באזורים אחרים של הגן שלא תועדו, וסיפרו כיצד השתנתה התנהגותם בתקופה בה הנאשמת עבדה במעון. גב' ש.כ.א, אמה של הפעוטה א', העידה כי באותה תקופה א' השתנתה לחלוטין והפכה מילדה רגועה ושמחה לילדה עצבנית, כועסת, עם נסיגה מאוד גדולה בשינה ובגמילה שלה מחיתולים, ותיארה כי עד היום מתעוררת באמצע הלילה ואומרת לאמה "אל תכסי לי את הראש בשמיכה" (ר' פרוטוקול הדיון מיום 17.5.2023, עמ' 31, ש' 14-18; עמ' 33, ש' 10-11). כמו כן גב' ש.כ.א סייעה בזיהוי פעוטות שמצוינים בכתב האישום בסרטוני המצלמות (שם, עמ' 33, ש' 2-3). נוסף לכך, מר ע.ג, אביה של הפעוטה ע', העיד כי היא הייתה בגן מתחילת השנה בכיתה שתחת אחריותה של הנאשמת, כאשר לדבריו מאז הייתה תחת מרותה החלו בעיות כגון קושי בהחלפת חיתולים, בכי בלילה, צעקות וכדומה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 54, ש' 13-15). הוא הוסיף, כי מאז חלפו שנתיים והם עדיין מטפלים בבתם שסובלת מקשיים שונים (שם, עמ' 54, ש' 19-20).
- היסוד הנפשי
72. העבירות המיוחסות לנאשמת בכתב האישום הן עבירות "שותקות" ביחס ליסוד הנפשי הנדרש להוכחתן. משכך די בהוכחת קיומה של מחשבה פלילית, דהיינו מודעות לקיום הנסיבות ולאפשרות גרימת התוצאה, כאשר לעניין התוצאה ניתן להסתפק במישור חפצי של פיזיות (ר' סעיף 20(א) לחוק).
73. על מודעותה של הנאשמת ניתן ללמוד, בין היתר, מהודעותיה במשטרה. בהודעתה הראשונה מיום 7.3.2022 (ת/6) הנאשמת טענה שלא פעלה באלימות כלפי הילדים, אך הודתה כי נפל פגם בהתנהלותה כלפי הפעוטות במעון. תחילה הנאשמת הכחישה שבהשכבת הפעוטות לשנת צהריים היא מכסה את ראשם, ואף אמרה שכיסוי הראש עלול לגרום לחנק, אך בהמשך אמרה שלעתים היא מכסה את ראשם של ילדים, כי הם אוהבים זאת (שם, עמ' 4, ש' 50-56; עמ' 5, ש' 59, 61, 65, 67-69). עוד טענה, שמעולם לא תפסה ילד בכוח ולא הפעילה כוח כלפי הילדים (שם, עמ' 5, ש' 96-97; עמ' 6, ש' 100-101, 134-135). אולם בהמשך, כאשר הוצגו לה סרטוני המצלמות, הנאשמת אישרה שהתנהגה לא בסדר. כך למשל, ביחס לסרטון בו היא נראית מוציאה לפעוט ר.א את המוצץ מהפה, אמרה שלא התנהגה בסדר; הסכימה עם החוקרת ביחס לפעוטה ת.א כי זה לא תקין להשכיב כך ילד לישון, וכשנשאלה מדוע עשתה כן שתקה; וביחס לפעוט ע.י הסכימה כי זו לא הדרך התקינה להשכיב ילד (שם, עמ' 10, ש' 221-212; עמ' 11, ש' 222-225; עמ' 13, ש' 246-247). כאשר נשאלה על פעולות נוספות שלה בסרטונים לא השיבה ושתקה (שם, עמ' 13, ש' 242-243, 248-249).

74. גם בהמשך, כאשר נשאלה על פעולות נוספות שנקטה ביחס לפעוט ע.י הנאשמת אישרה שלא כך צריך לנהוג: "ש: את מבינה שזה לא בסדר להתנהג ככה. ת: כן" (שם, עמ' 13, ש' 252-253). וכן: "ש: את נראית מכסה את [ע.י] שוב ושוב, בעצבים, באגרסיביות, בצורה שלא מתאימה לגננת להתנהג לפעוט שאחראית עליו, מה יש לך להגיד? ת: צודקת" (שם, עמ' 13, ש' 258-259). כשנשאלה על סרטון אחר אמרה: ש: בואי תספרי לי מה קורה כאן, מה את רואה? ת: לא יודעת למה עשיתי ככה. ש: מה עשית? ת: הרמתי אותו ככה. ש: את תופסת אותו ביד שלו ומרימה אותו בכוח, כשהוא בוכה, מה יש לך להגיד? ת: הנ"ל שותקת (שם, עמ' 14, ש' 271; עמ' 15, ש' 273-277). נוסף על כך, הנאשמת התקשתה לתת הסבר גם ביחס למה שעשתה לפעוט ש.א: ש: מה [ש.א] עושה כאן? ת: ישן. ש: ומה את עושה? ת: מעירה אותו חזק. ש: מה זה חזק? תסבירי. ת: הנ"ל שותקת. ש: ומה את עושה? ת: זה ילד קשה. מעירה אותו ככה עושים. הוא אוהב להיות על הרצפה. (שם, עמ' 16, ש' 301-304; עמ' 17, ש' 305-308). בהמשך חקירתה הודתה הנאשמת, כי "עכשיו שאני רואה [את הסרטון - ח' מ' ל'] זה לא בסדר", כי "זה לא נעים לילד" (שם, עמ' 17, ש' 316-317).

75. ככל שנמשכה החקירה, הנאשמת הוסיפה ואישרה, כי התנהלותה לא הייתה כשורה: ש: איזה עוד דברים לא נעימים לילד? מכל הדברים שאת עושה בגן. ת: משכיבה אותם ושמה את השמיכה. אם יש ילד שנושך אני הולכת מהר תופסת את היד שלו. ש: למה זה לא בסדר? ת: זה לא בסדר. ש: קרה מקרה שחזרת הביתה ואמרת לעצמך שאת מצטערת? שהרגשת לא טוב עם עצמך? ת: כן. ש: תספרי לי על המקרים האלה. ת: הנ"ל שותקת (שם, עמ' 17, ש' 320-327). הנאשמת אמרה, כי היא "לא יודעת מה קרה לי בימים האלה" (שם, עמ' 17, ש' 335). כמו כן, הסכימה שמעשיה כלפי ש.א אינם תקינים: ש: מה [ש.א] עושה כאן? ת: בוכה. ש: למה הוא בוכה? ת: בגלל שהערתי אותו מהשינה. ש: תינוק לא בוכה כשמעירים אותו משינה סתם ככה, מה היה פה שונה? ת: הוא ילד קשה. ש: ילד קשה אז את מרימה אותו מהרצפה כאילו הוא עוץ? ת: לא. ש: מה לא? נראה לך תקין איך שהרמת אותו? ת: לא. ש: מה יש לך להגיד על כל ההתנהלות שלך בגן כלפי הילדים? ת: אני לא יודעת מה קרה לי. ש: את מבינה את החומרה של המעשים שעשית? את מבינה את גודל האחריות של גננת שאחראית על ילדים קטנים? של מהות התפקיד שלך? ת: הנ"ל בוכה. (שם, עמ' 17, ש' 336; עמ' 18, ש' 338-350).

76. הנאשמת נחקרה בשתי פעמים נוספות, אך בחרה לשמור על שתיקה ולא מסרה דבר ביחס למעשיה כלפי הפעוטות במעון (ת/7 ו-ת/8).

77. בתשובתה של הנאשמת לאישום כמו גם בעדותה במסגרת פרשת ההגנה, שינתה הנאשמת את גרסתה וטענה שלא הפעילה כוח חריג כלפי מי מהפעוטות, ושכל פעולותיה נעשו על פי הוראת צוות הגננות במעון. בעדותה סיפרה הנאשמת שהיא אם לשלושה ילדים בכיתות ב', ט' ו-ח', וציינה שיש לה השכלה תיכונית של 12 שנות לימוד, ושעברה קורס גננות במשך 4 חודשים, אולם לא המשיכה בו, ואין לה כל הכשרה או השכלה נוספת (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 84, ש' 29, 32; עמ' 85, ש' 15-5). היא מסרה שתחילה עבדה כשנה במעון אחר במבשרת ציון, שם לדבריה הכל היה בסדר והילדים אהבו אותה, ובהמשך העבירו אותה למעון החדש שם בוצעו העבירות (שם, עמ' 87, ש' 10-4). הנאשמת טענה, כי בגן הראשון בו עבדה הודרכה לכסות את ראשם של הילדים בהשכבה לישון ולאחר שהם נרדמים להוריד מעט את השמיכה, ואף ההורים ביקשו זאת (שם, עמ' 89, ש' 26-30). כמו כן ציינה, כי כשהועברה לגן שקד היא מיד החלה לעבוד ואיש לא הדריך אותה מה לעשות (שם, עמ' 91, ש' 12-13). עוד טענה שגם גננת אחרת במעון בשם רחל הייתה משכיבה את הילדים באותו אופן (שם, עמ' 93, ש' 4-5).

78. בחקירתה הנגדית, נשאלה הנאשמת על קורס הגננות שבו השתתפה, ושאלה ציינה שהשתתפה בו בחקירתה במשטרה, אך היא אמרה שאינה זוכרת פרטים רבים לגביו, וכי לא השתתפה בכל המפגשים ולא סיימה את הקורס (שם, עמ' 103, ש' 19-22). הנאשמת עמדה על כך שלימדו אותה שבהשכבה לישון צריך לכסות את הראש, והיא נהגה כפי שהסבירו לה, ואף אמרה שאין סכנה שיקרה משהו לילד, כי נשאר פתח קטן לאוויר מתחת לשמיכה, ובהמשך לאחר שהוא נרדם מורידים את השמיכה מראשו (שם, עמ' 104, ש' 14-18; עמ' 105, ש' 6-9, 15-17). ב"כ המאשימה שאל את הנאשמת מדוע בחקירותיה במשטרה לא אמרה שלמדה במעון הראשון בו עבדה שיש לכסות את הראש, והיא לא השיבה תשובה עניינית (שם, עמ' 111, ש' 1-22).

79. כמו כן, ב"כ המאשימה הציג לפני הנאשמת קטעים מסרטוני המצלמות. ביחס לסתירה בין דבריה בחקירתה שם סירבה להתייחס להוצאת המוצץ מפיו של הפעוט ר.א, לבין טענתה בתשובה לאישום ובעדותה כי הוציאה לו את המוצץ כדי שלא יבלע חלק ממנו, מסרה הנאשמת שהיא אינה זוכרת מה אמרה בחקירה (שם, עמ' 112, ש' 28-31; עמ' 113, ש' 1-3, 6-12, 16-19). ביחס למעשיה כלפי הפעוט ע.י, טענה הנאשמת שהתנהגותה רגילה ואין בה שום דבר לא בסדר, וכי היא לא השתמשה בכוח (שם, עמ' 114, ש' 1-10). ב"כ המאשימה עימת את הנאשמת עם כך שבחקירתה אמרה שאינה יודעת מדוע נהגה כפי שנהגה, והיא השיבה כי זו הייתה פעם ראשונה שנחקרה והיא פחדה ולא ידעה מה להגיד (שם, עמ' 114, ש' 11-14). בנוסף, ב"כ המאשימה שאל את הנאשמת אם להרים ילד באחיזה ביד אחת נשמע לה הגיוני, והיא השיבה שזה דבר רגיל, שזה לא כואב לו ושגם נשות צוות אחרות נהגו כך (שם, עמ' 116, ש' 30-32; עמ' 17, ש' 1-2).

80. דומה, כי מהודעותיה של הנאשמת במשטרה, מעדותה בבית המשפט, וכן מהאופן בו היא נראית בסרטוני המצלמות, ניתן לקבוע שהנאשמת הייתה מודעת לכך שמעשיה כלפי הפעוטות פסולים ומסבים להם כאב וסבל. ראשית, אינני מקבלת את טענותיה של הנאשמת בעדותה, כי אין לתת משקל לדבריה בחקירתה במשטרה מפני שלא נחקרה בשפה הערבית ומפני שהייתה זו הפעם הראשונה שנחקרה. בהודעתה הראשונה למעשה הודתה הנאשמת בכך שפעלה באופן שגוי כלפי הפעוטות, וזאת הגם שמסרה בגדרה גרסאות סותרות, משתנות ושקריות. כאמור, הנאשמת תחילה הכחישה שכיסתה את ראשם של הפעוטות, והסכימה כי כיסוי שכזה עלול לגרום לסכנת חנק. אולם, בהמשך כשעומתה עם כך שעשתה זאת ונשאלה מדוע, טענה כי חלק מהילדים אוהבים זאת. בהמשך חקירתה הנאשמת שתקה או הודתה שמעשיה היו פסולים, אמרה כי היא אינה יודעת מדוע נהגה כך או מה קרה לה שגרם לה לנהוג כך, ואף בכתה. אף שהנאשמת נחקרה בשפה העברית ולא בשפה הערבית, היא הבינה את החשדות כלפיה, ובעיקר התבקשה להסביר את התנהגותה העולה מסרטוני המצלמות. כאשר הנאשמת בחרה כן להשיב לשאלה, נראה שתשובתה נוגעת לשאלה שנשאלה ושהיא הבינה מה נשאלה, והיא גם לא אמרה בשום שלב בחקירתה שהיא לא מבינה שאלה נוכח קשיי שפה.

81. יש לדחות גם את טענת הנאשמת בעדותה בבית המשפט כי היא נעדרת הכשרה מתאימה וכי היא פעלה בהתאם להוראות צוות הגן. אמנם, הנאשמת נעדרת הכשרה פורמלית, אולם כאמור כבר בהודעתה במשטרה סיפרה כי השתתפה בקורס בתחום הגננות שכלל מפגש שבועי במשך שנה (ת/6, עמ' 4, ש' 25). כמו כן הנאשמת סיפרה הן בחקירתה במשטרה והן בעדותה בבית המשפט כי עבדה כשנה בגן אחר במבשרת ציון בטרם הועברה בתחילת השנה שלאחר מכן לגן השקד, בו בוצעו העבירות, כך שלמעשה לנאשמת ניסיון מעשי לא מבוטל בטיפול בפעוטות. ראוי גם לציין, כי הנאשמת מסרה שהיא אם לשלושה ילדים, כאשר המעשים המיוחסים לה בכתב האישום אינם כאלה שדורשים הכשרה חינוכית מיוחדת, אלא מדובר בהתנהגות אלימה ואגרסיבית שכל אדם, ובוודאי הורה לילדים, יודע שאין מקום לנקוט בה כלפי פעוטות.

82. ניתן גם להסיק את מודעותה של הנאשמת למעשיה מתייעוד סרטוני המצלמות. כך למשל, בחלק מהמקרים הפעוטות בכו כתגובה ישירה להפעלת כוחה כלפיהם, ובמקרים אחרים הפעוטות נראים מסירים את השמיכה מעל ראשם לאחר שהיא כיסתה אותם, ומשהיא רואה שהם עשו זאת היא שבה ומכסה אותם. חלק מהפעוטות נראים מפוחדים, מסיטים את המבט ברתיעה מהנאשמת כשהיא ניגשת אליהם, ומכווצים את גופם בפחד בעת שהיא מטיחה אותם על המזרן. הנאשמת בוודאי הבחינה בתגובות אלה של כאב ופחד אצל הפעוטות כתוצאה ממעשיה, ולמרות זאת המשיכה לעשותם.

83. אשר לטענת הנאשמת, כי כל פעולותיה נעשו בהתאם להוראת צוות הגננות, הרי שזו אינה עולה בקנה אחד עם עדויותיהן של גב' חדד, שהייתה מנהלת המעון בתקופה בה עבדה בו הנאשמת, ושל גב' בן סעדון, שהייתה המפקחת על המעונות. גב' חדד העידה, כי עם פתיחת המעון התקיימו הדרכות, ובהן גם של גב' חנה אברהם, אשר הייתה המפקחת שאותה החליפה בהמשך גב' בן סעדון, והיא הדריכה את הצוות עם הקמת המעון, גם בנושא ההשכבה לישון (ר' פרוטוקול הדיון מיום 11.9.2023, עמ' 60, ש' 32-30; עמ' 61, ש' 1). גב' חדד גם צפתה בצילומי הסרטונים המתעדים את מעשיה של הנאשמת, ותיארה אותם, בין היתר, כך: "הטחה", "זה חנק, הם יכולים ככה למות, חס וחלילה [...]" שהם מכוסים כל הראש, "זו אלימות, פשוטו כמשמעו" ועמדה על כך שהמטפלות בגן "עברו הדרכה 200 פעם" (שם, עמ' 62, ש' 21; עמ' 63, ש' 23, 29; עמ' 63, ש' 4-3; עמ' 65, ש' 24). גב' חדד דחתה בנחרצות את הטענה שכך לימדו את המטפלות להשכיב לישון, או שהתנהגות הנאשמת היא בהתאם להנחיות המעון (שם, עמ' 64, ש' 13; עמ' 65, ש' 27-29). גב' חדד טענה שהיא עצמה לא ראתה את המתרחש (שם, עמ' 63, ש' 4-5; עמ' 66, ש' 12-14).

84. גב' בן סעדון העידה שנכנסה לתפקידה בסוף חודש נובמבר 2021 והייתה המפקחת על המעון במשך שלושה חודשים כשהפרשה נחשפה. לצד זאת העידה, שהמעון נפתח בחודש ספטמבר, ואף שהיא נכנסה כאמור בנובמבר היא מכירה את ההדרכות שניתנו למטפלות (שם, עמ' 41, ש' 29-30; עמ' 42, ש' 10-16). אשר להדרכות בדבר השכבה לישון, גב' בן סעדון אמרה שזה נושא שמדריכים עליו הרבה בצינה, כי מסבירים לצוות שההשכבה צריכה להיות נעימה, שצריך לדבר לילד בכבוד, ושם קשה לילד להירדם צריך לשבת לידו, והכל תוך מגע, חום וחיבוק, ושאינן לצעוק או לכסות את כל פניו של הילד (שם, עמ' 42, ש' 29-30; עמ' 43, ש' 14-17; עמ' 43, ש' 22-23). עוד הבהירה גב' בן סעדון, כי דרך ההשכבה בה נקטה הנאשמת, לא היה בהתאם להנחיה בהדרכות (שם, עמ' 43, ש' 18-20).

85. יוער, כי הנאשמת לא הביאה מטעמה כעדת הגנה, מדריכה או מטפלת במעון שיעידו כי הנחו את הנאשמת לנהוג כפי שנהגה, לרבות בכל הנוגע לכיסוי ראשם של הפעוטות בהשכבה לישון, וגם לא הביאה כעד הגנה הורה של אחד מהפעוטות שלדבריה ביקש ממנה לעשות זאת. כמו כן, איני מוצאת ממש בטענת הנאשמת שהיא ידעה שהיא מצולמת, ולכן אילו סברה שמעשיה פסולים הייתה עושה אותם במחשכים. אומנם מעשיה של הנאשמת בחלקם עולים כדי התעללות, תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה, אולם הם ברף נמוך באופן יחסי. מבלי להקל ראש במעשיה החמורים של הנאשמת, מדובר בהפעלת כוח כלפי הפעוטות שלא נעשתה מתוך תכנון או במטרה להכאיב להם, אין מדובר באלימות לשמה, אלא באלימות תוך כדי הטיפול בהם, בעיקר על רקע השכבתם לשנת הצהריים, הישיבה בשולחן האוכל וכדומה, כאשר הנאשמת הייתה חסרת סבלנות, וכתוצאה מכך נהגה באגרסיביות ובכוחניות. בנסיבות אלה, אין לתמוה שמעשיה נעשו אל מול המצלמות ושעה שאנשי צוות אחרים מסתובבים בגן.
86. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי הוכח קיומו של היסוד הנפשי אצל הנאשמת ביחס לעבירות המיוחסות לה. הטענה לאכיפה בררנית
87. ב"כ הנאשמת טען, כי שתי מטפלות נוספות שנחקרו בחשד לביצוע אותן עבירות שיוחסו לנאשמת, לא הועמדו לדין, ועד עתה תיק החקירה בעניינן לא נסגר. על כך השיב ב"כ המאשימה, כי החקירה שנוהלה כנגד הנאשמת העלתה רף אחר לגמרי מכל חשודה אחרת בתיק מבחינת ריבוי ואופי המעשים, ועל כן לא ניתן לגזור גזירה שווה בין הנאשמת לבין חשודות אחרות שלא הועמדו לדין (ר' פרוטוקול הדיון מיום 21.5.2024, עמ' 143, ש' 5-12).
88. אני סבורה, כי אין ממש בטענת ב"כ הנאשמת לעניין אי העמדתן לדין של חשודות אחרות. ראשית, ב"כ הנאשמת לא הציג תשתית ראייתית שיש בה כדי להראות שמעשיהן של חשודות אחרות בתיק, אשר לא הועמדו לדין, דומים לאלה של הנאשמת מבחינת כמותם, משכם, אופיים וכדומה. שנית, המאשימה דווקא הגישה את כתב האישום כנגד נאשמת נוספת, במסגרת פרשיה זו, אשר ההליך בעניינה הופסק לאחר שנקבע שהיא אינה כשירה לעמוד לדין, מה שמצביע על כך שחקירת המאשימה הייתה מקיפה.
- בטרם חתימה
89. בכל בוקר, הורים רבים מפקידים את היקר להם מכל במעון יום, כשהם סמוכים ובטוחים שצוות הגננות והמטפלות נוהג בבנם או בבתם הקטנים בחום, באהבה, ברגישות ובעדינות. הנאשמת מעלה באמון זה, וחמור מכך, התעללה, תקפה וגרמה חבלה של ממש באופן מתמשך ושיטתי בפעוטות חסרי הישע שהיו תחת מרותה ואחריותה במעון. סרטוני המצלמות מתעדים תקופה של שבועיים אשר במהלכה כמעט יום ביומו הנאשמת נראית, בין היתר, גוררת, דוחפת, מושכת ומרימה ביד אחת, מטיחה את ראשם וגופם של הפעוטות במזרן, זורקת עליהם שמיכה ומכסה את ראשם בה, מושכת בחוזקה מוצץ מהפה, תופסת בשיער, מושכת בחולצה ועוד מיני פעולות והתנהגויות כוחניות, אלימות ואגרסיביות.

90. הנאשמת התעללה, תקפה וגרמה חבלה של ממש לתשעה פעוטות בכשלושים מקרים שונים, כאשר חלק מהפעוטות סבלו במיוחד מנחת זרועה של הנאשמת. בפעוט ש.א. פגעה הנאשמת 11 פעמים; בפעוט ר.א. פגעה הנאשמת 7 פעמים; בפעוט ע.י. פגעה הנאשמת 4 פעמים; ובפעוטה א.ז. פגעה הנאשמת 3 פעמים. עם זאת, ייאמר כי גם בהתחשב בחומרתם הרבה של המעשים מבחינת כמותם, משכם וטיבם, במבט מלמעלה על תיקי אלימות במעונות לפעוטות, אשר למרבה הצער לאחרונה אינם כה נדירים במחזורינו, עולה כי באופן יחסי מעשיה של הנאשמת נמצאים ברף הנמוך של עבירות ההתעללות ושל התקיפה הגורמת חבלה של ממש.

91. יש לקוות כי כיום, למעלה משנתיים לאחר ביצוע העבירות, הפעוטות שבהם פגעה הנאשמת החלו להתגבר על הפגיעות הפיזיות והנפשיות שגרמה להם הנאשמת, וכי הם זוכים לטיפול וליחס אוהב ומכבד, לו הם ראויים.

סוף דבר

92. אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשמת ב-25 עבירות של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, בסעיפים 2, 6, 8, 11, 14, 15, 18, 19, 25, 26, 29 (ביחס לפעוט ש.א.), 3 (ביחס לפעוטה ר.י.), 4, 20, 22, 28 ו-30 (ביחס לפעוט ר.א.), 12 (ביחס לפעוט ר.א.), 23, 25, 26, 27 (ביחס לפעוט ע.י.), 7, 9 ו-18 (ביחס לפעוטה א.ז.) לפרק העובדות של כתב האישום.

93. כמו כן, אני מרשיעה את הנאשמת ב-25 עבירות של תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, בסעיפים 2, 6, 8, 11, 14, 15, 18, 19, 29 (ביחס לפעוט ש.א.), 3 (ביחס לפעוטה ר.י.), 4, 5, 20, 21, 22, 28, 30 (ביחס לפעוט ר.א.), 12 (ביחס לפעוטה ר.א.), 21 (ביחס לפעוט נ.ל.), 23 (ביחס לפעוטה ת.א.), 25, 27 (ביחס לפעוט ע.י.), 7, 9 ו-18 (ביחס לפעוטה א.ז.) לפרק העובדות של כתב האישום. לבסוף, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה אחת של תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי, בסעיף 10 (ביחס לפעוט ה.ו.) לפרק העובדות של כתב האישום.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמת.